

Az alkotás makulái

A lebbennel a gond adott,
mert nem lelek rá vonzatot,
a lecseng is csak vánszorog,
a lebzsel ércesen suhog.
Lecsöpög vagy tán kilocsog
kihegyezné a mondatot,
a rím miatt se feszengjen,
apoztrófot kell betennem.
Öntöttvas kemény művelet
némbert írni a nő helyett,
lexéma erdőrengeteg,
két fonémám is elveszett...
Marad örökre elmém titka,
mit raktam volna kontextusba.

*

Légy elkeseredett,
a nyelvi-irodalmi
ellátmány oda lett,
mellékszövegét nyeldekel,
szemantika balra el,
acta est fabula, édes,
irreális örökmécses.

*

Szünös-szüntelenül szürkélik a sejtem,
sejtpusztulás lehet, sercen balsejtelmem.
Sekélyesedik már stílussteremtő jelem,
serken itt-ott sallang, de visu érzékelem.

*

Ad astra: törj magasba! Ad vitam aeternam: örökre, ha szabadna.